

[Lundberg.]

deles er under udenlandske Kapitalinteressers Overherredømme.

Derfor vil jeg henstille, at man i Udvalget drøfter en saadan Filmsindkøbscentral, netop til Gavn for den opvoksende Slægt, saa Filmen virkelig kan blive den Kulturfaktor, den har al muligt Udsigt til at blive — og allerede er, naar den benyttes paa rette Maade —, og vi kan undgaa at blive paatvunget daarlige Films, som vi er udsat for nu. Men for det andet bør man gøre dette af Hensyn til Beskæftigelsesproblemet. Det har jo før vist sig, at vi kunde have en Filmsindustri her i Landet, og meget tyder ogsaa paa, at de ændrede Forhold igen har gjort dette muligt. Der er for øvrigt ingen Tvivl om, at Filmen ved samlet Indkøb vil kunne faas til Halvdelen af den Pris, som Bevillingshaverne i Dag betaler for de Films, der forevises i Landets Teatre. Kun naar Staten er den eneste Modtager af Films, den eneste, der kan handles med — og her er et Omraade, hvor Staten som paa Undervisningens Omraade har Pligt og Ret til at skabe sig en saadan Stilling, at den i Virkeligheden dikterer, hvad der skal ske —, kan man imødegaa Vanskelighederne og give Arbejde til danske Hænder og, som jeg før sagde, forhindre, at Penge, der skulde være gaaet i Statens og Kommunernes Lommer, ledes ud af Landet. Er først Bevillingshaverne, dansk Filmsproduktion og Udlejere gjort uafhængige, kan vi ogsaa naa frem til at fastsætte, at der i danske Biografteatre skal forevises en bestemt Procent af danske Films.

Nu kan man jo sige: Ja, det anede os naturligvis nok, at det var Staten, der skulde peges paa. Men endnu er det Staten, der raader for Skolevæsenet — med alles Billigelse, maaske med Undtagelse af Retsforbundets —, og derfor finder jeg, at det er naturligt, at det ogsaa sker her. Eller man kunde overlade Myndigheden til et neutralt Selskab, et Selskab for Kulturspredning, i hvilket sagkyndige Mænd har Sæde, og som naturligvis fra det offentlige Side kontrolleres i fornødent Omfang, baade med Hensyn til Midler og Maaden, hvorpaa der købes Films. Det vil igen sige, at der censureres — det erkender jeg. Paa en vis Maade kunde man sige: En Ordning som med Hensyn til Radiofonien. Det er et Spørgsmaal, som for saa vidt er underordnet. Men jeg mener altsaa, at jeg her har peget paa Vejen, der skal gaas, ogsaa hvis vi skal have flere Kulturfilms,

flere Skolefilms, og der virkelig skal gøres et Arbejde paa det Omraade.

Til allersidst vil jeg gerne sige, at man ikke kan vide, hvilken Skæbne Bestemmelsen i Lovforslaget om Bevillingshaverne Filmscentral vil faa, og det skal jeg ogsaa indtil videre afholde mig fra at spaa om. Heller ikke har jeg naturligvis nogen begrundet Mening, om mit — som jeg synes: det bedste — Forslag om en Statsfilmscentral har nogen Chance for at blive gennemført. Men hvad enten det sker eller ej, vil jeg anbefale paa mit Partis Vegne, at Lovforslaget i øvrigt gennemføres, saa snart det er muligt, det er tiltrængt, og man har længe ventet paa det.

Hans Jacob Sørensen: De godt og vel 10 Aar, der er forløbet, siden den første Lov om Biografteatrenes Ordning blev vedtaget, har til fulde godtgjort, at de Grundlinier, der blev fastlagt i den Lov, var de rigtige, og at de Rammer, Loven fastsatte for Biografteatervæsenet, var saa rummelige og vide, at den rige Udvikling, der saavel teknisk som kunstnerisk er foregaaet paa Filmens Omraade i disse Aar, har kunnet foregaa og er blevet indpasset i vore Biografteatre uden Hemninger fra Lovens Side.

Den Form, man valgte for Biografteatrenes Ordning her i Landet: et Bevillingssystem, administreret af de borgerlige Myndigheder, med Justitsministeriet som øverste Instans, og byggende paa, at kvalificerede og ansvarlige Bevillingshavere fik Bevillingerne og skulde drive Teatrene, er ganske sikkert den bedste Form, der findes, naar man vil sikre Samfundet en effektiv Kontrol med de Forestillinger og Films, der fremkommer. Jeg vil gerne give min Støtte til at sikre, at de Folk, der faar Bevillingerne, virkelig er kvalificerede dertil, er egnede og i Stand til at drive Biografteatre. Men jeg vil endvidere føje til, at jeg mener, at det er nødvendigt, at der føres en Kontrol med det, der forevises i Biografteatrene.

Nu ved jeg meget vel, at Bedømmelsen af de forskellige Films, der forekommer, ofte vil være en Smagssag; selv om der er mange, der vil sige god for en Film, kan der være andre, der vil være imod, at den fremføres. Men, som sagt, jeg tror, det er nødvendigt, at der er Kontrol med de Films, der fremføres. Det fremgaa af de forskellige Retsforhandlinger, og ikke mindst igennem de Referater af disse, som gives i Bladene, at der er Mulighed for gennem